

Talepapir

Arrangement: Samråd F-H (tidligere AR-AU)

Hvornår: 22. november 2016

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

DET TALTE ORD GÆLDER

9. november 2016

Sags nr. 2016 - 11850
Akt-id 138309

Samrådsspørgsmål F:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor regeringen i FN-regi underskriver målsætninger og ambitioner om, at der på verdensplan skal tages flere kvoteflygtninge samtidig med, at man i den nationale politik advokerer for, at Danmark skal suspendere deltagelsen i FN’s kvoteflygtningeordning?”

Samrådsspørgsmål G:

”Ministeren bedes redegøre for, om det er regeringens holdning, at den nuværende flygtningesituation med mere end 65 millioner mennesker på flugt kræver mere eller mindre internationalt samarbejde og hvordan understøtter regeringens nuværende politik med denne holdning?”

Samrådsspørgsmål H:

”Kan ministeren bekræfte, at ministeren efter Folketingsvalget i 2015 - hvor flygtningetilstrømningen var stigende - udtalte, at ministeren ikke vil ændre på kvote-optagelse for ekstremt sårbare flygtninge? Ministeren bedes redegøre for, hvorfor ministeren nu - hvor flygtningetilstrømningen er markant lavere end tidligere antaget - fremlægger forslag, der strider imod ministeren tidligere tilkendegivelser og som medfører, at Danmark ikke engang vil modtage ekstremt sårbare flygtninge?”

[Indledning]

1. Tak for spørgsmålene, som jeg vil besvare samlet.

Lad mig indledningsvis slå fast, at regeringen er sit ansvar bevidst. Danmark har et ansvar for at hjælpe mennesker på flugt. Men vi har også et ansvar for, at vores land hænger sammen økonomisk, socialt og kulturelt.

[Kvoteordningen i dag]

2. Om lidt vil jeg redegøre for regeringens beslutning om ikke at genbosætte flere kvoteflygtninge i år, men i stedet skubbe den resterende del af kvoten til senere år.

Jeg vil dog først helt indledningsvist sige et par ord om den eksisterende kvoteordning.

Opholdstilladelse til kvoteflygtninge er reguleret i udlændingelovens § 8. Efter denne bestemmelse gives der ophold til flygtninge, der kommer hertil som led i en aftale med UNHCR eller lignende international aftale.

Der gives opholdstilladelse til:

- flygtninge, der er omfattet af FN's flygtningekonvention, eller

- flygtninge, der ved en tilbagevenden til hjemlandet risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller
- flygtninge, der må antages at ville opfylde grundprincipperne for at opnå opholdstilladelse efter en af udlændingelovens bestemmelser, hvis de var indrejst i Danmark som asylansøgere.

Den overordnede fordeling af de flygtninge, der skal genbosættes i Danmark, bestemmes af udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Det sker normalt på baggrund af en indstilling fra Udlændingestyrelsen, som bl.a. bygger på UNHCR's årlige prioriteter samt en tæt dialog med UNHCR.

I den forbindelse er det vigtigt for mig at understrege, at Danmark ikke har nogen aftale eller ordning med UNHCR, der juridisk forpligter Danmark til at genbosætte kvoteflygtninge.

[Regeringens beslutning om at skubbe den resterende del af kvoten til senere år]

3. I de senere år er der kommet historisk mange asylansøgere til Danmark. Alene i 2015 modtog vi over 21.000 asylansøgere.

Det stiller os over for en række udfordringer.

Det gælder ikke mindst i forhold til kommunerne, der er efterladt med en betydelig opgave i forhold til at integrere de mange, der får opholdstilladelse som flygtninge i Danmark. Og de mange, som efterfølgende bliver familiesammenført hertil.

Det er i det lys, man skal se regeringens beslutning om ikke at genbosætte flere kvoteflygtninge i 2016, men i stedet skubbe den resterende del af kvoten, dvs. 491 pladser, til senere år.

Det giver kommunerne et lille pusterum og plads til at tage sig bedre af dem, der allerede er kommet hertil.

[Hjælp i nærområderne]

4. Regeringens beslutning om at skubbe den resterende del af kvoten til senere år er ikke udtryk for manglende vilje til at påtage sig et internationalt ansvar. Slet ikke.

Men med 21.000 asylansøgere alene i 2015 er der ingen tvivl om, at Danmark yder sin "fair share", og at mange lande burde følge vores eksempel.

Ser vi på tallet for i år, var det tilbage i august måned vores forventning, at vi i år ville modtage op mod 10.000 asylansøgere. I dag ved vi godt, at tallet formentlig bliver noget lavere. Men det ændrer ikke ved, at vi har modtaget langt flere end dét, som kan forventes af et land som Danmark.

Når vi taler om den internationale flygtningesituation, er det også vigtigt at være opmærksom på regeringens fokus på at hjælpe i flygtningenes nærområder.

For en styrket indsats i nærområderne – altså tæt på dér, hvor flygtningene er fordrevet fra – er nødvendig i bestræbelserne på at finde en holdbar og effektiv løsning på de udfordringer, som vi står over for.

Ellers risikerer vi, at mange tusinde flere flygtninge og migranter vil søge mod Europa og Danmark.

Sagen er, at vi kan hjælpe langt flere flygtninge for de samme penge ved at fokusere på nærområderne – og samtidig bliver det nemmere for flygtningene at komme hjem og genopbygge deres land, når der igen bliver fred.

[New York-erklæringen]

5. Så spørges der til – som jeg forstår det – hvordan regeringens beslutning om ikke at tage imod flere kvoteflygtninge i år hænger sammen med regeringens opbakning til den såkaldte ”New York-erklæring”, som blev vedtaget på FN’s topmøde den 19. september 2016.

Som jeg har sagt for et par uger siden i et andet samråd, har Danmark ikke forpligtiget sig til noget ved at have tilsluttet sig New York-erklæringen.

Der er alene tale om en politisk erklæring – vedtaget som et kompromis mellem alle FN’s 193 medlemsstater – og erklæringen er ikke juridisk bindende.

Men det er selvfølgelig klart – som jeg også har sagt tidligere – at Danmark skal kunne stå på mål for det politiske indhold i erklæringen. Og det kan vi også godt.

New York-erklæringen skal ses i en sammenhæng, hvor det afgørende er, hvor meget et land samlet set gør for flygtninge.

Og på det punkt er der ikke tvivl om Danmarks indsats.

I 2015 var Danmark blandt de 10 største statslige humanitære donorer i verden og blandt de største statslige humanitære donorer i relation til krisen i Syrien, målt i forhold til indbyggertal.

6. Danmark skal naturligvis blive ved med at hjælpe flygtninge i andre dele af verden.

Men vi skal også passe på Danmark. På vores samhørighed og værdier.

Der er behov for internationalt samarbejde om at finde løsninger på de aktuelle udfordringer.

Og der er behov for, at flere lande påtager sig det samme ansvar som Danmark.

Det er samtidig afgørende, at antallet af flygtninge i Danmark bliver holdt på et niveau, der er muligt at håndtere.

Regeringen er sit ansvar bevidst. Vi skal sikre den rette balance, så vi kan bevare et godt og trygt samfund.

Det er på den baggrund, at regeringen har besluttet ikke at modtage flere kvoteflygtninge i år. Den resterende del af kvoten skubbes i stedet til senere år.

[Regeringens forslag om en fremtidig kvoteordning]

7. Samtidig er det regeringens ønske, at kvoten i fremtiden fastsættes under hensyntagen til, hvor mange asylansøgere der kommer til Danmark.

Et lavt antal asylansøgere giver bedre mulighed for at modtage kvoteflygtninge.

Regeringen overvejer i øjeblikket, hvordan en ny kvoteordning mest hensigtsmæssigt kan udformes.

Det er på nuværende tidspunkt for tidligt at sige noget præcist om, hvordan den nye kvoteordning skal udformes.

Jeg kan altså i sagens natur ikke udtale mig om, hvorvidt en del af kvoten også fremadrettet skal være reserveret til særligt sårbare flygtninge.

[Afslutning]

8. Lad mig afslutningsvis henlede spørgerens opmærksomhed på, at det citat, som der henvises til i spørgsmål H, omhandlede regeringens forslag om at genindføre *integrationspotentialet* i forbindelse med udvælgelsen af kvoteflygtninge.

Jeg udtalte mig altså om, hvorvidt dette kriterium også skulle gælde for de særligt sårbare kvoteflygtninge.

Det er som bekendt ikke tilfældet.

Tak for ordet.